

ምዕራፍ 1

ከመዝሙር ሁሉ የሚበልጥ የሰሎሞን መዝሙር።

2 ፤ በአፉ መሳም ይሳመኝ፤ ፍቅርህ ከወይን ጠጅ ይልቅ መልካም ነውና።

3 ፤ ዘይትህ መልካም መዓዛ አለው፤ ስምህ እንደሚፈስስ ዘይት ነው፤ ስለዚህ ደናግል ወደዱህ።

4 ፤ ሳበኝ፤ ከአንተም በኋላ እንሮጣለን፤ ንጉሡ ወደ ቤቱ አገባኝ በአንተ ደስ ይለናል፤ ሐሤትም እናደርጋለን፤
ከወይን ጠጅ ይልቅ ፍቅርህን እናስባለን፤ በቅንነት ይወድዱሃል።

5 ፤ እናንተ የኢየሩሳሌም ቈነጃጅት ሆይ፤ እኔ ጥቁር ነኝ፤ ነገር ግን ውብ ነኝ፤ እንደ ቄዳር ድንኳኖች እንደ
ሰሎሞንም መጋረጃዎች።

6 ፤ ፀሐይ መልኬን አከስሎታልና፤ ጥቁር ስለ ሆንሁ አትዩኝ፤ የእናቴ ልጆች ተጣሉኝ፤ የወይን ቦታዎችንም ጠባቂ
አደረጉኝ፤ ነገር ግን የእኔን ወይን ቦታ አልጠበቅሁም።

7 ፤ ነፍሴ የወደደችህ አንተ ንገረኝ፤ ወዴት ታሰማራለህ? በቅትርስ ጊዜ ወዴት ትመስጋለህ? ስለ ምንስ
ከባልንጀሮችህ መንጎች በኋላ እቅበዘበዛለሁ?

8 ፤ አንቺ በሴቶች ዘንድ የተዋበሽ ሆይ፤ ያላወቅሽ እንደ ሆነ የመንጎችን ፍለጋ ተከትለሽ ውጪ፤ የፍየል
ግልገሎችሽንም በእረኞች ድንኳኖች አጠገብ አሰማሪ።

9 ፤ ወዳጄ ሆይ፤ በፈርዖን ሰረገሎች እንዳለ ፈረስ መሰልሁሽ።

10 ፤ የጉንጭሽ ውበት በከበረ ሉል፤ አንገትሽም በዕንቁ ድሪ ያማረ ነው።

11 ፤ ባለ ብር ጉብጉብ የሆነ የወርቅ ጠልሰም እናደርግልሻለን።

12 ፤ ንጉሡ በማዕዱ ሳለ፤ የእኔ ናርዶስ መዓዛውን ሰጠ።

13 ፤ ውዴ ለእኔ በጡቶቼ መካከል እንደሚያርፍ እንደ ተቋጠረ ከርቤ ነው።

14 ፤ ውዴ ለእኔ በዓይንጋዲ ወይን ቦታ እንዳለ እንደ አበባ እቅፍ ነው።

15 ፤ ወዳጄ ሆይ፤ እነሆ፤ ውብ ነሽ፤ እነሆ፤ አንቺ ውብ ነሽ፤ ዓይኖችሽም እንደ ርግቦች ናቸው።

16 ፤ ውዴ ሆይ፤ እነሆ፤ አንተ ውብ ነህ፤ መልክ መልካምም ነህ፤ አልጋችንም ለምለም ነው።

17 ፤ የቤታችን ሰረገላ የዝግባ ዛፍ ነው፤ የጣሪያችንም ማዋቀሪያ የጥድ ዛፍ ነው።